

Gang for alle de smaa Erhvervskøretøjer, som nu virker omkring i vort Land, en urimelig Bestemmelse, og hvis Betalingen ikke falder paa Klokkeslæt, saa 10 pCt. til i Bøde med det samme. Saaledes synes jeg ikke, Staten kan optræde overfor sine Borgere. Staten bør stille sig lempeligere og mere forstaaende i en Erhvervskrisetid og forstaa, at mange Mennesker har anskaffet en Motorvogn just for at forsørge sig selv og deres Familie og ikke falde det offentlige til Byrde. De køber en Motorvogn og sætter en Virksomhed i Gang, lever fra Haanden og i Munden, og det er ofte overordentlig vanskeligt for den Slags Folk at skaffe denne Afgift for hele Aaret forud paa Klokkeslæt. Staten kunde meget vel stille sig imødekommende her uden synderlig Bekostning og just hjælpe de Borgere, som viser en saadan redebø Villie til at klare sig selv i en vanskelig Situation, selv om det foregaar ved Hjælp af et Motorkøretøj. Derfor vil jeg henstille til Udvalget og den højtærede Minister, som Udvalget kommer til at forhandle med, at man af Hensyn til de smaa Erhvervsvogne stiller sig redebønt til at dele Afgiftens Erlæggelse, paa samme Maade som det finder Sted for de større Vognes Vedkommende. Denne Bestemmelse om, at hvis Afgiften ikke erlægges rettidigt, kan den straks forhøjes med 10 pCt., synes mig ogsaa at være lidet stemmende med den Stilling, det offentlige bør tage overfor Erhvervslivet i disse Tider. Staten er jo ikke selv altid saa ekspedit i sine Ekspeditioner og i sit Forhold overfor Borgerne, at den med nogen som helst moralsk Ret kan optræde efter den foreslaaede Bestemmelse.

I § 6 er der fastsat Regler for Afgiftens Størrelse for Motorcykler, Personvogne og Lastautomobiler, og her er Lastautomobiler beskattet højere end Personautomobiler af den samme Vægt. Hvorvidt dette nu er rationelt, er det berettiget at rejse Tvivl om. Det Slid, der foregaar paa Vejene, foregaar jo delvis ved det Tryk, der udøves, og her vil Lastautomobilerne være værre ved Vejene end Personautomobilerne, idet kun Egenvægten lægges til Grund; men Hurtigheden er for de allerfleste Vejtyper overordentlig afgørende for det Slid, Vognene foraarsager paa Vejene, navnlig naar disse er meget fugtige eller meget tørre; og Hurtigheden er altid større for Personvogne end for Lastvogne. Jeg er derfor i Tvivl om, hvorvidt det er berettiget for den samme Vægt paa Vognene at gaa højere op for Lastautomobilerne, og navnlig for det lille Lastautomobil med

den ringe Vægt, end for Personautomobilerne.

Der har i denne Forbindelse været peget paa, at Luksusautomobilerne — ogsaa Ruteautomobilerne for en Dels Vedkommende — faar en gunstigere Stilling, end de hidtil har haft. Jeg vil gerne spørge, om den Ordning, der har været gældende hidtil, har været saa retfærdig udmaalt og i saa høj Grad et Udtryk for Trafikkens Slid paa Vejene og en tilsvarende Afgift, at man kan benytte den som Udgangspunkt for sine Overvejelser, naar man nu vil søge en Ordning, der skulde hvile paa det Slid, som udøves paa Vejene. Det tror jeg ikke er Tilfældet. Den Omstændighed, at en Rutebil har betalt meget og nu kommer til at betale mindre, er kun et stort Gode for alle Parter i vort Samfund. Hvis Rutebilen hidtil har betalt for meget og nu kommer til at betale det, som den er pligtig at betale i Forhold til det Vejslid, den udøver, og hvis et stort Luksusautomobil hidtil har betalt mere end det Vejslid, det udøver, ja, saa skal begge fritages, thi der bør være samme Ret for Millionæren som for Arbejdsmanden; hvis man vil beskatte Millionæren højt, skal man beskatte ham paa hans Formue og Indkomst, men ikke, fordi han har et Automobil, som han ikke bruger, staaende i et Skur; det er en fuldkommen urimelig Betragtning, som jeg som radikal Venstremand maa vende mig imod. Derimod kan man sige, at hans store Automobil betinger en stor Hastighed og derved et stærkt Slid, og dette faar kun delvis sit Udtryk i Benzinforsbruget. Derfor har jeg ogsaa i Kommissionen været Tilhænger af, at man i ringe Grad skulde tage Hestekræfterne med for at faa et mere ensidigt Udtryk for Hastigheden frem og derved faa Mulighed for at ramme det Vejslid, som Hastigheden foraarsager, i højere Grad, end man gør gennem Benzinafgiften. Jeg ved ikke, om der er Lydhørhed for en Ændring i den Henseende; den vilde være rimelig, naar man lægger Vejsliddet til Grund for Brugen af Vognene. Jeg ved ikke, hvor langt vi kan komme i Udvalget ved Forhandling herom, men navnlig vil jeg henstille til den højtærede Minister og til Udvalgsmedlemmerne, at man gaar til den nævnte Deling af Afgiften i § 4.

Jeg kommer saa til Fordelingen af Afgiften til Vejene. Man er i Folketinget enedes om en Ændring, der stiller Sognekommunerne og Amtskommunerne relativt gunstigt — jeg tror dog ikke tilstrækkelig gunstigt. Efter min Mening burde man overfor Købstadkommunerne — det gælder